

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416205962
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8416205962.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: R. J., V. XX.X.XXXX, R. XXX, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., Školská 257, Veľký Slavkov, pobočka a korešpondenčná adresa: Hviezdoslavova 2, Poprad, IČO: 36 858 935, proti žalovanej: Y. T., V.I. X.X.XXXX, Q. V. XXX/XX, Q., zastúpenej: Mgr. Marcel Lesňák, advokát, Murgašova 87/6, Poprad, IČO: 50654578, o zaplatenie 1.804,53 eur s prísl., o odvolaní oboch sporových strán proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 4C/59/2016-116 zo dňa 27.4.2018 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 4C/59/2016-198 zo dňa 22.2.2019, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s dopĺňacím uznesením vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania.

Odmieťa odvolanie žalovanej proti výroku o vrátení súdneho poplatku.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím uznesením súd prvej inštancie žalobu v prejednávanej veci, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu 1.804,53 eur s prísl. zamietol. Konanie o vzájomnej žalobe o zaplatenie 1.225,57 eur s prísl. vylúčil na samostatné konanie. Konanie o vzájomnej žalobe prerušil do právoplatného skončenia konania o žalobe žalobcu o zaplatenie 1.804,53 eur vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/59/2016. Zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v plnej výške k rukám jej právneho zástupcu. Vrátil žalovanej súdny poplatok vo výške 75,- eur a v tomto smere upravil T.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi stranami nebolo sporným, že žalobca a žalovaná boli podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností označených žalobcom v žalobe. Tento právny záver vyplýva aj z listín označených žalobcom ako dôkazy, a to z výpisu z listu vlastníctva (ďalej „LV“) č. XXXX, k. ú. Q., a Kúpnej zmluvy z 23.10.2015. Podľa aktuálneho výpisu z LV č. XXXX, k. ú. Q., žalovaná je aj v súčasnosti zapísaná ako vlastníčka rodinného domu súpisné č. XXX postaveného na parcele registra „C“ č. 296/2 a pozemku parcely registra „C“ č. 296/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 421 m², a to v podiele jednej polovice v pomere k celku. Ako ďalší vlastník rovnako v podiele jednej polovice v pomere k celku je v súčasnosti zapísaný otec žalovanej - Y. Y., nar. XX.X.XXXX, a to na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 23.10.2015 - L. XXXX/XX. Z Kúpnej zmluvy zo dňa 23.10.2015 vyplýva, že spoluvlastnícky podiel vo výške jednej polovice v pomere k celku na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q., na základe tejto kúpnej zmluvy na otca žalovanej Y. Y., nar. XX.X.XXXX, previedol žalobca.

3. Medzi stranami neboli sporné skutočnosti, že žalobca a žalovaná sa počas existencie ich podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam dohodli na tom, že do spoločnej nehnuteľnosti investujú a nehnuteľnosť stavebne upravia, a že tieto investície budú hrazené z peňažných prostriedkov získaných formou úveru. Medzi stranami neboli sporné ani skutočnosti, že nakoľko žalovaná nespĺňala podmienky pre poskytnutie úverov, zmluvy o úvere za účelom investície do nehnuteľnosti uzavrel len žalobca, a to tak, ako to v žalobe špecifikoval, že na základe týchto úverových zmlúv žalobcovi boli poskytnuté peňažné prostriedky v celkovej výške 300.000,- Sk a že časť týchto peňažných prostriedkov vo výške 200.647,- Sk (zvyšok bol sporný) bola v roku 2007 investovaná do stavebnej úpravy spoločnej nehnuteľnosti.

4. Tieto skutočnosti nespochybňujú žiadne dôkazy vykonané v spore a korešpondujú s tvrdením žalovanej, že žalobca a žalovaná v tom čase spolu žili v nemanželskom zväzku. Zo „Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru“ zo dňa 29.6.2007 vyplýva, že žalobca ako dlžník uzavrel so L. Ú. P., D..T. (ďalej len „L. D..T.“) zmluvu, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalobcovi spotrebný úver na investície do nehnuteľnosti vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur) a žalobca sa úver zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.446,18,- Sk (48,- eur). Zo „Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere“ zo dňa 12.7.2007 vyplýva, že žalobca ako dlžník uzavrel s Y. T. T. D..T. (ďalej len „Y., D..T.“) zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 200.000,- Sk (6.639,66 eur), ktorý sa po splnení podmienok uvedených v zmluve mal zmeniť na stavebný úver vo výške cca 130.000,- Sk (4.315,21 eur), a ktorý sa žalobca zaviazal splácať v dohodnutých pravidelných mesačných splátkach po 2.000,- Sk (66,39 eur). Podľa zmluvy žalovaná za záväzok žalobcu z tejto úverovej zmluvy prevzala ručenie.

5. Žalovaná nepoprela tvrdenia žalobcu, že žalobca oba úvery od júla 2007 peňažným ústavom pravidelne mesačne splácal splátkami vo výške 48,- eur mesačne (spotrebný úver) a 66,39 eur mesačne (mediúver a stavebný úver), a to až do 15.7.2016, resp. do 11.9.2016, kedy celé zostatky úverov splatil mimoriadnymi splátkami. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z výpisov z úverových účtov žalobcu v Y. D..T. a vo L. D..T. predložených žalobcom. Žalovaná tiež nepoprela tvrdenia žalobcu, že od júla 2007 žalobcovi pravidelne mesačne viac ako 8 rokov do novembra 2015 platila 29,- eur mesačne, čím mu za dobu od júla 2007 do novembra 2015 celkom zaplatila 2.929,- eur, a tiež 33,19 eur mesačne, čím mu za dobu od júla 2007 do novembra 2015 zaplatila 3.352,70 eur.

6. V konaní nebolo sporným, že žalobca a žalovaná boli v roku 2007 podielovými spoluvlastníkmi spoločnej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. Q., a to až do novembra 2015. Aj keď Občiansky zákonník princíp dohody podielových spoluvlastníkov pri hospodárení so spoločnou vecou výslovne neustanovuje (od 1.1.1992 výslovne upravuje len tzv. princíp majorizácie), z povahy podielového spoluvlastníctva vyplýva, že dohoda je primárnym spôsobom riešenia záležitostí podielových spoluvlastníkov. Dohoda podielových spoluvlastníkov je neformálnym právnym úkonom. Nemusí byť písomná ani vtedy, ak sa týka nehnuteľnosti, a môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentne. Občiansky zákonník tiež nevymedzuje demonštratívnym výpočtom právne úkony a činnosti podielových spoluvlastníkov, ktoré je možné podradiť pod režim cit. ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, tzn. pod pojem hospodárenie so spoločnou vecou. Podľa doterajšej judikatúry však pod hospodárenie so spoločnou vecou (okrem iného) spadá činnosť a právne úkony podielových spoluvlastníkov súvisiace so stavebnými úpravami spoločnej veci, investíciami do spoločnej veci a nákladmi na spoločnú vec.

7. Vychádzajúc z uvedených výsledkov dokazovania vykonaného v spore súd prvej inštancie prijal právny záver, že žalobca a žalovaná ako podieloví spoluvlastníci predmetnej spoločnej nehnuteľnosti s podielmi obaja vo výške jednej polovice v pomere k celku sa v roku 2007 v súlade s cit. ust. § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka ústne dohodli na hospodárení so spoločnou nehnuteľnosťou tak, že zrealizujú stavebné úpravy spoločnej nehnuteľnosti. Žalovaná ako podielová spoluvlastníčka zároveň vyjadrila súhlas s tým, že investície na tieto stavebné úpravy vynaloží len žalobca ako ďalší podielový spoluvlastník z peňažných prostriedkov získaných formou úverov poskytnutých len jemu, nakoľko sama nespĺňala podmienky peňažných ústavov pre uzavretie úverových zmlúv.

8. Dohodu, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala pravidelne mesačne žalobcovi prispievať na splácanie úverov, okresný súd z právneho hľadiska posúdil ako inú tzv. nepomenovanú zmluvu, ktorú strany uzavreli v nadväznosti na ich dohodu ako podielových spoluvlastníkov o hospodárení so

spoločnou nehnuteľnosťou. Predmetnú nepomenovanú zmluvu teda strany uzavreli v časovej a vecnej nadväznosti na dohodu, že zrealizujú stavebné úpravy spoločnej nehnuteľnosti, a na súhlas žalovanej ako podielovej spoluvlastníčky s tým, že investície na tieto stavebné úpravy do spoločnej nehnuteľnosti vynaloží len žalobca ako ďalší podielový spoluvlastník z peňažných prostriedkov získaných formou úverov poskytnutých len jemu, nakoľko žalovaná sama nespĺňala podmienky peňažných ústavov pre uzavretie úverových zmlúv. Vychádzajúc z týchto okolností veci súd prvej inštancie považuje za plne dôvodný záver, že vôľou oboch strán bolo touto nepomenovanou zmluvou vyriešiť otázku náhrady investície, ktoré žalobca so súhlasom žalovanej vynaloží do spoločnej nehnuteľnosti z peňažných prostriedkov získaných formou úverov, zohľadňujúc pritom zákonnú povinnosť podielového spoluvlastníka podieľať sa na náhrade investícií vložených do spoločnej veci druhým podielovým spoluvlastníkom vyplývajúcu z cit. ust. § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Skutočnosti zistené v spore neodôvodňujú žiadne závažnejšie pochybnosti o tomto ekonomickom dôvode vzniku nepomenovanej zmluvy. Z dokazovania vykonaného v spore nevyplývajú žiadne skutočnosti nasvedčujúce existencii iného ekonomického dôvodu jej uzavretia, ani záver, že by vôľou strán malo byť založiť záväzok žalovanej prispieť na splácanie úveru žalobcovi v dohodnutom rozsahu aj v prípade, ak žalobca do spoločnej nehnuteľnosti peňažné prostriedky získané z úverov v skutočnosti neinvestuje. Súd len dodáva, že nepomenovaná zmluva, ktorá by podielového spoluvlastníka zaväzovala zaplatiť druhému podielovému spoluvlastníkovi z titulu náhrady investície do spoločnej veci určitú sumu aj napriek tomu, že investície do spoločnej nehnuteľnosti skutočne druhý podielový spoluvlastník nevloží, odporuje ust. § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 51 Občianskeho zákonníka je pre obchádzanie zákona absolútne neplatná.

9. Medzi stranami neboli sporné skutočnosti, že na základe vyššie špecifikovaných úverových zmlúv žalobcovi boli poskytnuté peňažné prostriedky v celkovej výške 300.000,- Sk, a že z týchto peňažných prostriedkov do spoločnej nehnuteľnosti žalobca v roku 2007 investoval 200.647,- Sk (6.660,26 eur). Použitie zvyšnej časti peňažných prostriedkov získaných úvermi bola medzi stranami sporná. Dôkazné bremeno ohľadne výšky investícií vložených do spoločnej nehnuteľnosti zaťažovalo žalobcu, ktorý do spoločnej nehnuteľnosti peňažné prostriedky z úverov mal investovať. Dôkazné bremeno ohľadne výšky investície vložených do spoločnej veci nemôže zaťažovať podielového spoluvlastníka, ktorý do veci neinvestoval, a ktorý má iba zákonnú povinnosť nahradiť vložené investície v rozsahu zodpovedajúcom výške jeho podielu, resp. vo výške dohodnutej spoluvlastníkmi. Žalobca v spore ohľadne tejto skutočnosti nenavrhoval žiadny dôkaz. Vychádzajúc preto z nespornej výšky investícií vložených žalobcom v roku 2007 do spoločnej nehnuteľnosti, tzn. 6.660,26 eur súd mal za to, že nepomenovaná zmluva zakladá povinnosť žalovanej prispievať žalobcovi dohodnutou formou na splácanie úverov len do doby, dokiaľ úvery bude zaplatené do výšky tejto sumy zvýšenej o alikvotnú časť nákladov úverov, ktorých výšku vypočítanú žalovanou na sumu 3.452,- eur (2 x 1.726,- eur) žalobca nespochybnil. Teda do sumy 10.112,26 eur (6.660,26 eur + 3.452,- eur). Pri splátkach úverov po 48,- eur mesačne a 66,39 eur mesačne (spolu 114,39 eur mesačne) stalo sa tak po 88,4 mesiacoch (7 rokov a 3 mesiace) od začatia splácania úverov v júli 2007, tzn. v novembri 2014. Preto pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaná na základe špecifikovanej nepomenovanej zmluvy mala povinnosť aj po novembri 2015 prispievať mu na splácanie úverov a jeho nárok spočíva v platbách od novembra 2015 do budúcnosti, súd prvej inštancie prijal záver, že takýto nárok nemá oporu v nepomenovanej zmluve a žalobu zamietol.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP.

11. Výrok o vrátení súdneho poplatku odôvodnil tým, že tento poplatok zaplatila žalovaná v súvislosti s podaním označeným ako vzájomná žaloba o sumu 1.225,57 eur, ktorú však posúdil len ako procesnú obranu žalovanej a poplatková povinnosť jej preto nevznikla. Za týchto okolností bolo potrebné žalovanej tento súdny poplatok vrátiť.

12. Na základe pokynu odvolacieho súdu v predchádzajúcom štádiu odvolacieho konania súd prvej inštancie rozhodol o tomto podaní žalovanej ako o vzájomnej žalobe dopĺňacím uznesením č. k. 4C/59/2016-198 zo dňa 22.2.2019, tieto nároky žalovanej na zaplatenie sumy 1.225,57 eur s prísl. vylúčil na samostatné konanie a toto zároveň prerušil do právoplatného skončenia konania vo veci samej o zaplatenie 1.804,53 eur.

13. V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že na základe právneho názoru odvolacieho súdu treba žalobu žalobkyne o zaplatenie 1.225,57 eur s prísl. posúdiť ako vzájomnú žalobu, pričom nie je účelné,

aby sa táto vzájomná žaloba prejednávala spolu s pôvodne podanou žalobou žalobcom, preto v zmysle § 147 ods. 4 CSP vylúčil túto vzájomnú žalobu na samostatné konanie a zároveň v zmysle § 164 CSP konanie o tejto vzájomnej žalobe prerušil do právoplatného skončenia konania vo veci samej o pôvodnej žalobe žalobcu.

14. Proti rozsudku podali odvolanie obe sporové strany.

15. Žalobca napadol výrok rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania a žalovaná napadla výrok o vrátení súdneho poplatku.

16. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

17. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Poukázal na to, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, nakoľko nie je zjavné, z čoho súd vychádzal pri úvahách, keďže predmetom žaloby je doplatenie zostatku pôžičky na základe dohody, ktorá sa plnila od r. 2008 do novembra 2015 v pravidelných mesačných splátkach. Predmetom konania bolo doplatenie podielu pôžičky žalovanej, keďže táto pôžička bola použitá ako spoločná pôžička a o spôsobe úhrady sa sporové strany dohodli v r. 2008. Vo vzťahu k investícii do nehnuteľnosti išlo o obranu žalovanej, pričom vzhľadom na predmet konania táto obrana mala byť posúdená ako neprijateľná, keďže predmetom žaloby nebola otázka rozsahu investície do nehnuteľnosti, ale zaplatenie podielu v pôžičke za žalovanú. Pokiaľ súd pripustil dokazovanie v rozsahu investície do nehnuteľnosti, ktorá sa uskutočnila v r. 2008, bolo povinnosťou žalovanej preukázať, aká bola skutočná výška investície a ako boli použité finančné prostriedky, o ktorých žalovaná tvrdí, že neboli použité ako investícia do nehnuteľnosti. Dôkazné bremeno bolo v celom rozsahu na žalovanej. V tomto smere však neboli vykonané žiadne dôkazy. Vo vzťahu k tejto obrane žalovanej žalobca vzniesol námietku premlčania, keďže ide o investíciu z r. 2008 a poukázal na to, že pokiaľ by aj nebola vykonaná v celom rozsahu, došlo minimálne k novácii záväzku, a to jeho faktickým plnením od r. 2008 až do r. 2015. V závislosti od toho je uplatnená protižaloba premlčaná.

19. Rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom posúdení veci, keďže predmetom žaloby je úhrada z uznaného záväzku v preukázateľnej výške a za týchto okolností jedinou možnou obranou by bolo preukázanie, že tento záväzok zanikol s plnením, keďže je nesporné, že tento záväzok na seba žalovaná prevzala dobrovoľne a tento aj plnila, čím bol potvrdený obsah tohto záväzku a vzhľadom na charakter žaloby je obrana žalobkyne neakceptovateľná a zavádzajúca. Dohodu o spôsobe úhrady dlhu alebo príspevku žalobkyne na jednotlivé splátky pôžičky možno v konečnom dôsledku hodnotiť ako nováciu záväzku. Tento záväzok bol prijatý zo strany žalovanej dobrovoľne, obsah tohto záväzku potvrdila plnením jednotlivých splátok a výšku tohto záväzku nikdy nenamietala. Za daných okolností je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné a arbitrárne.

20. Žalovaná vo svojom odvolaní poukázala na to, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, pokiaľ jej vzájomnú žalobu vyhodnotil ako obranu proti pôvodnej žalobe žalobcu, pretože žalovaná si neuplatňuje voči žalobcovi žiadne nároky na započítanie a jej žaloba má samostatný skutkový základ. V závislosti od toho nebol správny postup súdu prvej inštancie, pokiaľ jej vrátil zaplatený súdny poplatok, pretože sa žiada o tejto vzájomnej žalobe naďalej konať a o nej rozhodnúť. Na základe toho navrhla, aby odvolací súd výrok o vrátení súdneho poplatku zrušil.

21. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla žalovaná rozsudok v žalobcom napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť.

22. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok vo výroku o súdnom poplatku ako vecne správny potvrdiť.

23. V následných vzájomných vyjadreniach (§ 374 ods. 2, 3 CSP) sporové strany zotrvali na svojich stanoviskách.

24. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a odvolanie žalovanej treba odmietnuť.

25. So zreteľom na obsah odvolania sporových strán v odvolacom konaní boli preskúmané výroky napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými bola žaloba zamietnutá ako aj súvisiaci výrok o trovách konania a o vrátení súdneho poplatku, a preto výroky týkajúce sa vylúčenia vzájomnej žaloby žalovanej na samostatné konanie a prerušenia konania, ktoré odvolaniami sporových strán napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

26. Pokiaľ ide o žalobu žalobcu, súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia nárokov uplatňovaných žalobcom v tomto konaní.

27. Podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

28. Podľa § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka, účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť.

29. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

30. Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

31. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne zistil, že žalobca a žalovaná boli v r. 2007 podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. Q., a to až do novembra 2015. Ide o rodinný dom súpisné č. XXX na parcele reg. C č. XXX/X a o samotnú parcelu č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 421 m². Súd prvej inštancie správne zistil, že v priebehu spolužitia sporových strán uzavrel žalobca ako dlžník zmluvu o vyššie uvedených dvoch úveroch, t.j. Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 29.6.2007 a Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 12.7.2007, pričom mu boli poskytnuté úvery v sume 3.319,39 eur a 6.639,66 eur. Splátky týchto úverov boli nastavené na 48,- eur (za prvý úver) a 66,39 eur (za druhý úver). Správne konštatuje súd prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané len uzavretie nepomenovanej dohody (§ 51, § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka), na základe ktorej sa žalovaná zaviazala prispievať na úhradu týchto úverov, a to 29,- eur a 33,19 eur (t.j. na obe splátky úverov), a to v období od júla 2007 do novembra 2015. Žalobcovi sa podarilo preukázať len uzavretie dohody o prispievaní žalovanej na zaplatenie investícií vložených žalobcom v r. 2007 do spoločnej nehnuteľnosti v celkovej sume 6.660,26 eur. Táto suma bola reálnym splácaním navýšená o sumu 3.452,- eur tzv. náklady na úvery, celkom teda išlo o sumu 10.112,26 eur. Iná dohoda, t.j. nad rámec uvedenej celkovej sumy 10.112,26 eur nebola v tomto konaní medzi sporovými stranami preukázaná.

32. Nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalobcu, že dôkazné bremeno v prejednávanej veci zaťažovalo žalovanú a že v tomto konaní sú uplatňované nároky, ktoré žalovaná výslovne uznala. Z dôkazov, ktoré boli žalobcom navrhnuté a vykonané súdom prvej inštancie uznanie záväzku nevyplýva a dôkazné bremeno v prejednávanej veci predovšetkým ohľadom obsahu uzavretej dohody medzi sporovými stranami bolo na žalobcovi, ktorému (v zmysle vyššie uvedeného) sa nepodarilo preukázať uzavretie dohody, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala prispievať mu na úvery nad rámec súm

zistených súdom prvej inštancie, teda nad rámec súm zodpovedajúcich investíciám do spoločnej nehnuteľnosti navýšených o náklady úveru.

33. Nemožno tiež súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, pretože tak z hľadiska vnútornej logickej štruktúry, ako aj z hľadiska obsahu použitej argumentácie spĺňa rozhodnutie súdu prvej inštancie kritéria na riadne súdne rozhodnutie v zmysle § 220 ods. 2 CSP, t.j. rozsudok obsahuje nepochybné (okrem iného) jasné a výstižné vysvetlenie posúdenia podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, ako aj skutkové zistenia súdu - preukázané skutočnosti a dôkazy, na základe ktorých tieto skutkové zistenia boli urobené.

34. Za týchto okolností je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne vo veci samej vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, a preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil vo výroku o veci samej a v súvisiacom výroku o trovách konania, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP). Treba konštatovať, že nebol zistený žiaden z odvolacích dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu, a to ani pokiaľ ide o rozsah dokazovania, nakoľko súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy, ktoré boli stranami navrhnuté.

35. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej proti výroku o vrátení súdneho poplatku, treba konštatovať, že ide o odvolanie, ktoré nie je prípustné, nakoľko toto rozhodnutie má povahu uznesenia vo vzťahu, ku ktorému zákon nepripúšťa odvolanie v zmysle § 357 CSP. Toto rozhodnutie nie je totiž v § 357 CSP vymenované ako rozhodnutie, voči ktorému by zákon pripúšťal odvolanie. Navyiac, ide o rozhodnutie, ktoré je z formálneho hľadiska žalovanej na prospech.

36. Preto postupom podľa § 386 písm. b/, c/ CSP odvolací súd odvolanie žalovanej (proti výroku o vrátení súdneho poplatku) odmietol.

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaná ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech (vo veci samej) má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).